

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 803

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Martți, 2 decembrie 2008

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.248 din 18 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (2) lit. e) și g) și ale art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2008 pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea partidelor politice și a campaniilor electorale, precum și pentru modificarea Legii nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2008 privind modificarea și completarea titlului I al Legii nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, în integralitatea lor	2-8		
		★	
		Opinie separată privind soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2008 și a dispozițiilor art. I pct. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008	8-10
		ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		184. — Ordonanță de urgență pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 69/2002 privind regimul juridic al cărții electronice de identitate	11
		187. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 122/2006 privind azilul în România	12-13
		1.423. — Hotărâre privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.141/2008 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizare DN 67C, Bengești—Sebeș, km 0+000—km 148+414”	14
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		599. — Ordin al ministrului internelor și reformei administrative pentru aprobarea Normativului privind asigurarea tehnică de autovehicule a structurilor Ministerului Internelor și Reformei Administrative	14
		ACTE ALE COLEGIULUI FARMACIȘTILOR DIN ROMÂNIA	
		3. — Decizie privind aprobarea cuantumului cotizației de membru al Colegiului Farmaciștilor din România și stabilirea procedurii de încasare	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.248**

din 18 noiembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (2) lit. e) și g) și ale art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2008 pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea partidelor politice și a campaniilor electorale, precum și pentru modificarea Legii nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2008 privind modificarea și completarea titlului I al Legii nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, în integralitatea lor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2008 pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea partidelor politice și a campaniilor electorale, precum și pentru modificarea Legii nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, a prevederilor art. I pct. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008 privind modificarea și completarea titlului I al Legii nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, precum și a ambelor ordonanțe în integralitatea lor, excepție ridicată de Partidul România Mare în Dosarul nr. 5.446/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspund autorul excepției, prin reprezentant Augustin Lucian Bolcaș, cu delegație depusă la dosar, și partea Guvernul României, prin avocat Robert Roșu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției.

Acesta susține, în esență, că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2008, reluate și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008, modifică în mod substanțial voința legiuitorului exprimată prin adoptarea cu o majoritate covârșitoare a Legii nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, lege confirmată, de altfel, și din punct de vedere constituțional, prin Decizia nr. 305 din 12 martie 2008 a Curții Constituționale și promulgată prin decret al Președintelui României. Astfel, cele două acte normative criticate încalcă prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție, prin care este interzis ca prin adoptarea ordonanțelor de urgență să fie afectate drepturile electorale, deoarece acestea încalcă norma prohibitivă cuprinsă la art. 11 alin. (2) lit. g) din Legea nr. 35/2008, referitoare la diferența maximă acceptată, de 30 %, dintre cel mai mic și cel mai mare colegiu uninominal, transformând-o, prin utilizarea sintagmei „de regulă”, introdusă prin art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2008, într-o normă dispozitivă, care permite, așadar, depășirea acestei limite, denaturând voința legiuitorului.

Se susține că modalitatea de constituire a colegiilor uninominale nu poate fi privită drept o simplă operațiune tehnică, aceasta având o influență majoră asupra egalității votului. Or, legiuitorul delegat, prin delimitarea unor bazine electorale în temeiul normelor introduse prin cele două ordonanțe de urgență, își creează avantaje proprii, știut fiind faptul că de „geografia electorală” depinde respectarea principiului democratic al egalității votului, rezultat din prevederile art. 16 alin. (1), art. 37 și ale art. 62 alin. (1) din Constituție. În plus, potrivit art. 12 din Legea nr. 35/2008, hotărârea Guvernului prin care se efectuează prima delimitare a colegiilor uninominale trebuie să fie conformă hotărârii unei comisii parlamentare speciale și nu potrivnică acesteia, astfel că această primă delimitare, care fixează geografia colegiilor uninominale, este cu atât mai importantă în planul respectării exercitării drepturilor electorale în condiții de constituționalitate. Pentru motivele formulate, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Având cuvântul, Guvernul României, prin apărătorul ales, solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, pentru următoarele motive:

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la cele două ordonanțe de urgență în integralitatea lor, susține că autorul excepției nu indică textele de lege pretins încălcate, astfel că nu se poate lua în discuție o astfel de critică. De asemenea, nici în privința nesocotirii prevederilor art. 16 alin. (1), art. 37 și ale art. 62 alin. (1) din Constituție, vizate sub aspectul reglementării unor drepturi componente ale dreptului de a alege și de a fi ales, nu sunt formulate motive concrete de pretinsă neconformitate.

Ceea ce, în esență, critică autorul excepției se rezumă la utilizarea sintagmei „de regulă” în cuprinsul art. 11 alin. (2) lit. g) din Legea nr. 35/2008, introdusă prin art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2008, despre care se afirmă că ar conduce la încălcarea interdicției prevăzute la art. 115 alin. (6) din Constituție, referitoare la afectarea drepturilor electorale prin adoptarea de ordonanțe de urgență. Or, cele două ordonanțe au fost adoptate în conformitate cu prevederile art. 102 alin. (1) din Constituție și nu vizează drepturi electorale, ci reglementează anumite operațiuni tehnice specifice derulării procesului electoral, emise în aplicarea legii, respectiv a hotărârii comisiei parlamentare speciale care prezenta anumite lipsuri și necorelări, astfel că s-a urmărit evitarea impedimentelor practice ce ar putea produce un blocaj în desfășurarea acestui proces. Mai mult, delimitarea colegiilor uninominale nu poate fi confundată cu modalitatea lor de stabilire, prima fiind, potrivit Deciziei nr. 305 din 12 martie 2008 a Curții Constituționale, o operațiune tehnică. Totodată, dispozițiile art. 11 alin. (2) lit. g) din Legea nr. 35/2008, criticate, care cuprind sintagma „de regulă”, trebuie aplicate cu respectarea condițiilor prevăzute la lit. a)—e) ale aceluiași alineat (2), astfel că nu se poate susține că simpla introducere a acestei expresii poate avea consecințele negative asupra egalității votului la care face referire autorul excepției. De altfel, întreaga argumentație a acestuia vorbește despre eventualele efecte negative asupra dreptului obiectiv, pornind de la prezumția că legiuitorul delegat a adoptat o reglementare în propriul beneficiu, când, în realitate, astfel de consecințe inechitabile nu se pot crea în mod practic și, oricum, o asemenea motivare nu poate avea valoarea unei veritabile critici de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Referindu-se la critica de neconstituționalitate a ordonanțelor de urgență a Guvernului nr. 66/2008 și nr. 97/2008, în integralitatea lor, față de prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție, arată că aceasta nu poate fi reținută, deoarece cele două acte normative nu aduc modificări drepturilor fundamentale, respectiv drepturilor electorale, ci conțin norme de ordin tehnic adoptate în vederea delimitării colegiilor uninominale, în conformitate cu legea-cadru — Legea nr. 35/2008. În ceea ce privește dispozițiile art. 11 alin. (2) lit. g) și art. 12 alin. (1) și (2) din aceeași lege, apreciază că ele nu contravin normelor art. 16 alin. (1), art. 37 și ale art. 62 alin. (1) din Constituție, pretins a fi încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.446/2008, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2008 pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea partidelor politice și a campaniilor electorale, precum și pentru modificarea Legii nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației

publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, a prevederilor art. I pct. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008 privind modificarea și completarea titlului I al Legii nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, precum și a ambelor ordonanțe în integralitatea lor”.

Excepția a fost ridicată de Partidul România Mare într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect o acțiune în anulare a unui act administrativ, respectiv a Hotărârii Guvernului nr. 802/2008 pentru aprobarea primei delimitări a colegiilor uninominale pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, mai întâi, neconstituționalitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2008 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2008 sub aspectul încălcării prevederilor art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală, deoarece cele două acte normative au fost adoptate în domeniul drepturilor electorale. Se susține, în acest sens, că „a dispune asupra modalităților de stabilire a colegiilor pentru votul uninominal este o acțiune juridică de natură să influențeze direct drepturile electorale”. Or, „interdicția prevăzută în textul constituțional încălcat urmărește protejarea modului de formare a organelor fundamentale ale oricărei democrații de ingerințele unui executiv oricând să le adapteze unui scop politic și electoral politic, în interes propriu”. Totodată, potrivit art. 11 și art. 12 din Legea nr. 35/2008, în forma adoptată inițial de legiuitor, stabilirea primelor colegii uninominale constituie un atribut exclusiv al Parlamentului, reprezentat prin hotărârea unei comisii speciale, iar hotărârile de Guvern ce se adoptă din punct de vedere tehnic normativ trebuie să fie conforme acestei hotărâri a comisiei speciale. Emiterea ambelor ordonanțe de urgență criticate în cauză constituie, și sub acest aspect, o încălcare a art. 115 alin. (6) din Constituție.

Cât privește neconstituționalitatea art. 11 alin. (2) lit. e) și g) și ale art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 35/2008, astfel cum au fost modificate prin cele două texte de lege criticate, se susține că acestea contravin principiului egalității și al egalității votului, așa cum se reflectă din prevederile art. 16, art. 37 și ale art. 62 alin. (1) din Constituție.

Stabilirea colegiilor nu reprezintă simple operații tehnice, ci constituie chiar modalitatea de garantare a principiului democratic al egalității votului.

Or, introducerea unei simple sintagme — „de regulă” — în cuprinsul art. 11 alin. (2) lit. e) și g) din lege are influențe deosebite în procesul acordării mandatelor, în sensul inegalității valorii votului. Aceasta, deoarece „de geografia electorală depinde în mod esențial egalitatea votului, care este definit de ponderea pe care o are în constituirea unui mandat,” astfel cum s-a susținut și în literatura de specialitate (I. Muraru, S. Tănăsescu, „Drept constituțional și instituții politice”, Editura Lumina Lex 2001, p. 397 și urm.).

Se mai menționează că, prin actele normative criticate și chiar prin introducerea unei simple sintagme — „de regulă”, executivul a uzat de o modalitate subtilă de a modifica esențial voința legiuitorului, transpusă în Legea nr. 35/2008, prin emiterea, imediat după adoptarea legii, a unor acte normative proprii, în disprețul rațiunilor care au stat la baza adoptării legii.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că prevederile art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2008 și ale art. I pct. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008 nu contravin principiilor constituționale invocate, susținerile

autorului excepției vizând, de fapt, eventuala nerespectare a normelor de tehnică legislativă, care ar fi de natură să influențeze legalitatea și oportunitatea actului administrativ dedus judecății, respectiv a Hotărârii Guvernului nr. 802/2008.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președintele Camerei Deputaților consideră că excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2008 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2008 este neîntemeiată.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală, se arată că „analiza art. 11 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 35/2008, astfel cum a fost modificat prin art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2008, relevă cu limpezime că textul introdus prin ordonanța de urgență se referă la stabilirea obligației ca delimitarea colegiilor uninominale pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului în cadrul celor 6 sectoare ale municipiului București să se facă cu respectarea unor prevederi existente deja în cuprinsul Legii nr. 35/2008”. Se desprind, prin urmare, două concluzii: „a) intervenția Guvernului în modificarea Legii nr. 35/2008 prin ordonanța de urgență (...) se limitează la o operațiune tehnică în limitele unor texte aprobate deja de Parlament, respectându-se regimul juridic general stabilit prin Legea nr. 35/2008; b) completarea adusă pe această cale lit. e) a alin. (2) al art. 11 din Legea nr. 35/2008 nu are legătură cu drepturile electorale, așa cum sunt ele reglementate de art. 36 și 37 din Constituția României.” Cât privește introducerea sintagmei „de regulă”, se observă că aceasta „este condiționată de respectarea prevederilor lit. a)—e)” din cuprinsul aceluiași alineat (2) al art. 11 din Legea nr. 35/2008 și ea „nu vizează direct șansele candidaților de a câștiga un mandat de deputat sau de senator, ci se referă la stabilirea mărimii colegiilor uninominale, or această operațiune are un evident caracter tehnic și ține de existența unui factor material obiectiv: numărul locuitorilor care rezidează pe raza unui colegiu uninominal.”

Modificarea alin. (1) și (2) ale art. 12 din Legea nr. 35/2008, operată prin art. I pct. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008 este, de asemenea, „o operațiune tehnică și necesară, la care Guvernul a recurs pentru a face o serie de corecții ce vizează aplicarea corespunzătoare a Legii nr. 35/2008”, ceea ce nu este de natură „a afecta drepturile electorale”.

Se mai arată, în legătură cu înțelesul termenului de „afectare a drepturilor electorale”, din cuprinsul art. 115 alin. (6) din Constituție, că „legiuitorul constituant a avut în vedere prin acest termen (...) interdicția de a leza, a micșora sfera de cuprindere sau de a restrânge drepturile electorale pe calea ordonanțelor de urgență și nicidecum interdicția de a stabili operațiuni de tehnică electorală prin care s-ar stabili cadrul legal de aplicare a prevederilor legale referitoare la exercitarea drepturilor electorale.”

Arată, în acest sens, că, „în virtutea delegării sale constituționale, Guvernul este îndreptățit să reglementeze domeniul drepturilor electorale, cu condiția de a nu le știrbi sau de a nu restrânge sfera de exercitare a acestora; or, rezultă limpede că cele două ordonanțe de urgență s-au limitat la reglementarea unor operațiuni de exercitare a dreptului de a fi ales, nevizând dreptul ca atare.”

Guvernul apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor art. 115 alin. (6), art. 16, art. 37 și art. 62 alin. (1) din Constituție, excepția de neconstituționalitate fiind, așadar, neîntemeiată. Astfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2008 și Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 97/2008 „modifică Legea nr. 35/2008, și nu Constituția României, pentru a fi în prezența unei legi constituționale”, astfel că este neîntemeiată critica potrivit căreia Guvernul a reglementat, prin adoptarea celor două ordonanțe de urgență, în domeniul legilor constituționale.

Cât privește critica de neconstituționalitate față de prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție, se arată că „atât dispozițiile art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2008, cât și cele ale art. I pct. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008 nu sunt de natură a afecta vreun drept electoral.” Astfel, dispozițiile art. 11 alin. (2) lit. g), modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2008, „menținând în continuare ca regulă criteriul proporției între cel mai mic și cel mai mare colegiu uninominal, stabilește și posibilitatea derogării de la aceasta pentru a se putea rezolva situațiile practice în care acest criteriu nu ar putea fi respectat din motive obiective, evitându-se astfel situațiile de blocaj în aplicarea și executarea legii. Acest aspect însă nu este de natură a afecta egalitatea dreptului de vot al cetățenilor, fiecare cetățean având dreptul la un singur vot pentru Senat și unul singur pentru Camera Deputaților dat într-un colegiu uninominal, în condițiile legii.”

De asemenea, nici modificările aduse art. 12 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008 „nu afectează în niciun fel drepturile electorale, ci clarifică aspecte practice cum ar fi cele referitoare la faptul că stabilirea colegiilor uninominale ar trebui să aibă în vedere nu numai delimitarea, ci și numerotarea acestora, sau că, în anumite cazuri obiective, actualizarea este necesară a fi făcută și anual.”

În consecință, se apreciază că nu au fost încălcate nici dispozițiile art. 16 alin. (1) și ale art. 62 alin. (1) din Constituția României.

În plus, se menționează că prevederile art. 37 din Legea fundamentală, invocate în cauză, nu sunt incidente, ele referindu-se la condițiile în care o persoană poate fi aleasă.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2008 și ale art. I pct. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008 sunt neconstituționale. Aceasta, deoarece „instituirea prin ordonanțele de urgență menționate a unor reguli privind delimitarea colegiilor uninominale aduce atingere prevederilor constituționale ale art. 115 alin. (6), potrivit cărora ordonanțele de urgență nu pot afecta drepturile și libertățile prevăzute de Constituție, drepturile electorale”, de vreme ce „posibilitatea de a dispune asupra modalităților de stabilire a colegiilor uninominale este o acțiune juridică ce influențează drepturile electorale”. Legiuitorul constituant a dorit să precizeze, prin conținutul art. 115 alin. (6) din Constituție, că „sub nicio formă printr-o ordonanță de urgență nu poate fi afectat regimul de realizare al drepturilor electorale, cu alte cuvinte, prin ordonanță de urgență nu se pot adopta legi electorale sau coduri electorale.” Totodată, prin Decizia nr. 544/2006, Curtea Constituțională a reținut că depășirea limitelor delegării legislative de către Guvern reprezintă o imixtiune în competența legislativă a Parlamentului.

Textele de lege criticate conțin și norme contrare egalității votului, regulă rezultată din conținutul art. 16, art. 62 alin. (1) și art. 37 din Constituție și „care semnifică, pe de o parte, că fiecare alegător are dreptul la un singur vot pentru alegerea unui deputat, și respectiv, senator, iar, pe de altă parte, că puterea fiecărui vot este egală.” Ca atare, „egalitatea votului presupune și înlăturarea unor tehnici și procedee electorale de limitare sau deturnare a acestui deziderat”.

Totodată, utilizarea sintagmei „de regulă” în cuprinsul prevederilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2008 „determină neîndeplinirea criteriilor de claritate, previziune și predictibilitate ce trebuie să caracterizeze normele juridice, pentru ca subiectul de drept vizat să își poată conforma

conduita, astfel încât să evite consecințele nerespectării lor. Lipsa de claritate și ambiguitatea textului legal indicat lasă loc arbitrariului și poate genera interpretări greșite, confuze în aplicare, de natură să aducă atingere regulilor constituționale privind egalitatea votului.”

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare și motivării scrise a autorului excepției, prevederile „art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2008 pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea partidelor politice și a campaniilor electorale, precum și pentru modificarea Legii nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 30 mai 2008, dispoziții prin care au fost modificate lit. e) și g) ale alin. (2) din art. 11 al Legii nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali. De asemenea, obiect al excepției îl constituie, potrivit încheierii de sesizare și motivării scrise a autorului excepției, și prevederile „art. I pct. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008 privind modificarea și completarea titlului I al Legii nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 630 din 29 august 2008, dispoziții prin care au fost modificate prevederile alin. (1) și (2) ale art. 12 din aceeași lege — Legea nr. 35/2008. Totodată, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și cele două ordonanțe criticate — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2008 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008 —, în integralitatea lor.

În ceea ce privește modalitatea de formulare a obiectului excepției, Curtea Constituțională observă că, potrivit normelor de tehnică legislativă, dispozițiile de modificare și de completare sunt încorporate, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta. Ca atare, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, în realitate, dispozițiile art. 11 alin. (2) lit. e) și g) și ale art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 13 martie 2008, astfel cum aceste texte de lege au fost modificate prin

art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2008, respectiv prin art. I pct. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008, dar și cele două ordonanțe de urgență în integralitatea lor.

Textele de lege atacate au în prezent următoarea redactare:

Art. 11 alin. (2) lit. e) și g) din Legea nr. 35/2008: „(2) *Delimitarea colegiilor uninominale se face ținând cont de următoarele reguli: (...)*

e) *în municipiul București, colegiile uninominale nu trebuie să depășească limitele administrativ-teritoriale dintre cele 6 sectoare. În fiecare dintre sectoare se vor delimita colegii uninominale pentru alegerea Camerei Deputaților și pentru alegerea Senatului cu aplicarea prevederilor alin. (1) lit. a), prevederile lit. g) urmând să fie aplicate pentru colegiile uninominale delimitate în interiorul fiecărui sector în parte; (...)*

g) *în cadrul unei circumscripții electorale, delimitarea colegiilor uninominale pentru alegerea Camerei Deputaților și pentru alegerea Senatului se face astfel încât mărimea acestora, calculată în număr de locuitori, să fie de așa natură încât cel mai mare colegiu uninominal să fie, de regulă, cu cel mult 30% mai mare decât cel mai mic colegiu uninominal, în condițiile în care sunt respectate prevederile lit. a)–e).”*

Art. 12 alin. (1) și (2): „(1) *Prima delimitare și numerotare a colegiilor uninominale va fi efectuată prin hotărâre a Guvernului, conform hotărârii unei comisii parlamentare speciale constituite pe baza proporționalității reprezentării parlamentare, în termen de maximum 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului titlu.*

(2) *Delimitarea și numerotarea colegiilor uninominale se actualizează de către Autoritatea Electorală Permanentă. Operațiunea de delimitare se actualizează anual în cazul în care au apărut modificări în structura, denumirea sau rangul unităților administrativ-teritoriale, precum și după fiecare recensământ al populației, cu cel puțin 12 luni înainte de alegerile parlamentare la termen, prin emiterea unei hotărâri a Autorității Electorale Permanente, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”*

Normele fundamentale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 16 „Egalitatea în drepturi”, art. 37 „Dreptul de a fi ales”, ale art. 62 alin. (1), potrivit cărora „*Camera Deputaților și Senatul sunt alese prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat, potrivit legii electorale*” și ale art. 115 alin. (6), conform cărora „*Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică.*”

Examinând criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate, urmând a fi respinse pentru cele ce se vor arăta în continuare.

Din conținutul excepției de neconstituționalitate rezultă că autorul acesteia vizează, în principal, două aspecte de neconstituționalitate:

1. Primul aspect privește controlul de constituționalitate a ordonanțelor de urgență a Guvernului nr. 66/2008 și nr. 97/2008, în integralitatea lor, prin raportare la prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție. În acest sens, se susține că cele două acte normative, prin faptul că aduc modificări și completări, în principal, Legii nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, reglementează, în realitate, în materia drepturilor electorale, ceea ce norma fundamentală invocată interzice.

Potrivit art. 115 alin. (6) din Constituție: „*Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică.*”

Curtea Constituțională a examinat recent o critică de neconstituționalitate asemănătoare celei formulate în prezentul dosar, cu prilejul soluționării, prin Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) și (2) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali. Cu privire la invocarea art. 115 alin. (6) din Constituție, Curtea a statuat prin decizia menționată că „se poate deduce că interdicția adoptării de ordonanțe de urgență este totală și necondiționată atunci când menționează că *«nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale»* și că *«nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică»*. În celelalte domenii prevăzute de text, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă *«afectează»*, dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin.”

Prin aceeași decizie Curtea s-a referit și asupra conținutului noțiunii de „drepturi electorale”, astfel cum aceasta este cuprinsă în art. 115 alin. (6) din Constituție, statuând: „Drepturile electorale formează o categorie distinctă între drepturile și libertățile cetățenilor. Deși drepturile electorale sunt cuprinse în sfera drepturilor și libertăților prevăzute de Constituție, legiuitorul constituant a inserat distinct, alături de acestea, în cuprinsul alin. (6) al art. 115 din Legea fundamentală, categoria drepturilor electorale pentru a sublinia că acestea se referă și la drepturile electorale menționate de legislația infraconstituțională. Alături de drepturile electorale fundamentale consacrate de Constituție se regăsesc și alte drepturi electorale reglementate prin lege (dreptul alegătorilor de a face întâmpinări împotriva omisiunilor, a înscrisurilor greșite sau a oricăror erori din Registrul electoral; dreptul alegătorilor de a verifica înscrierea în listele electorale, de a face întâmpinări împotriva omisiunilor, a înscrierilor greșite și a oricăror erori; dreptul alegătorilor de a face contestație cu privire la listele electorale; dreptul alegătorilor de a obține cartea de alegător; dreptul de contestare a candidaturilor; dreptul candidaților de a contesta operațiunile electorale; dreptul candidaților de a avea acces la mijloacele de informare în masă). Aceste drepturi sunt drepturi electorale procedurale ce țin de exercitarea drepturilor electorale fundamentale ale cetățenilor (dreptul de vot, dreptul de a fi ales, dreptul de a alege.”

În ceea ce privește interdicția cuprinsă la art. 115 alin. (6) din Constituție, referitoare la „afectarea” drepturilor electorale pe calea ordonanțelor de urgență, Curtea a reținut, prin aceeași decizie, că această noțiune „trebuie examinată cu anumite nuanțări, în special în ce privește acele drepturi care sunt legate de organizarea și desfășurarea procesului electoral, ținând seama și de anumite realități practice”, deoarece „în cadrul duratei procesului electoral, cuprinzând diverse faze, se impune o corelare a termenelor, în succesiunea lor, la care operațiunile electorale să se desfășoare.” Cu privire la categoria drepturilor electorale, Curtea, cu acel prilej, a reținut numai sensul juridic al noțiunii „a afecta”, sub diferite nuanțe, cum ar fi: „a suprima”, „a aduce atingere”, „a prejudicia”, „a vătăma”, „a leza”, „a antrena consecințe negative”.

Așadar, analizând, în acest context, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2008, Curtea constată că

acestea nu aduc modificări de natură a afecta, a aduce prejudicii exercitării drepturilor electorale. Acestea conțin norme tehnice privind constituirea consiliilor locale, procedura pentru validarea alegerii primarului și a președintelui consiliului județean, reglementarea modului în care acesta participă la constituirea consiliului județean, precum și dispoziții prin care se instituie sau se modifică anumite termene, în scopul respectării calendarului electoral, în sensul corelării cu alte asemenea termene prevăzute de legislația în materie în vigoare. Cât privește modificarea art. 11 alin. (2) lit. e) și g) din Legea nr. 35/2008, Curtea observă că dispozițiile art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2008 aduc lămuriri suplimentare, detaliate asupra modului de delimitare a colegiilor uninominale, fără a modifica însă voința legiuitorului.

Cât privește dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2008, Curtea observă că și acestea cuprind norme referitoare la anumite operațiuni tehnice și termene specifice desfășurării procesului electoral, fără a se denatura intenția legiuitorului.

În plus, cele două acte normative criticate, așa cum se arată în preambulul lor, au fost adoptate în considerarea necesității „de a oferi comisiei parlamentare speciale, constituită pentru delimitarea colegiilor uninominale, posibilitatea efectivă de a realiza această delimitare în termenul prevăzut de lege”, precum și în scopul „asigurării unui proces electoral coerent.”

Curtea constată totodată că, potrivit art. 62 alin. (1) din Constituție, invocat, de altfel, ca fiind încălcat, „*Camera Deputaților și Senatul sunt alese prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat, potrivit legii electorale.*” Or, potrivit art. 73 alin. (3) lit. a) din Legea fundamentală, sistemul electoral se reglementează prin lege organică, astfel că asupra Legii nr. 35/2008, lege organică ce reprezintă sediul materiei în domeniul exercitării drepturilor electorale, se poate reglementa și pe calea ordonanței de urgență, de vreme ce, așa cum s-a arătat, nu sunt afectate drepturile electorale.

În concluzie, Curtea nu poate reține ca fiind întemeiată critica de neconstituționalitate referitoare la nesocotirea normelor fundamentale ale art. 115 alin. (6), actele normative atacate fiind, sub acest aspect, constituționale.

2. Cel de-al doilea aspect de neconstituționalitate sesizat de autorul excepției vizează încălcarea principiului egalității votului, rezultat din prevederile art. 16, art. 37 și art. 62 alin. (1) din Constituție, deoarece, prin modificările aduse art. 11 alin. (2) lit. e) și g) și art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 35/2008, dispozițiile art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2008 și ale art. I pct. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008 intervin în mod esențial asupra modalității de delimitare a colegiilor uninominale, reglementate inițial de Parlament prin Legea nr. 35/2008, având drept consecință încălcarea drepturilor constituționale invocate.

Pentru a examina aceste critici de neconstituționalitate, Curtea apreciază că este util a se lua în considerare, pe de o parte, conținutul juridic al dispozițiilor art. 11 alin. (2) lit. e) și g) și ale art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 35/2008, în redactarea lor anterioară și, pe de altă parte, cuprinsul acestora în forma actuală, rezultată în urma intervenției legiuitorului delegat.

Astfel, în redactarea anterioară, textele de lege criticate aveau următorul conținut:

Art. 11 alin. (2) lit. e) și g): „(2) *Delimitarea colegiilor uninominale se face ținând cont de următoarele reguli: (...)*

e) *în municipiul București, colegiile uninominale nu trebuie să depășească limitele administrativ-teritoriale dintre cele 6 sectoare; (...)*

g) *în cadrul unei circumscripții electorale, delimitarea colegiilor uninominale pentru alegerea Camerei Deputaților și pentru alegerea Senatului se face astfel încât mărimea acestora, calculată în număr de locuitori, să fie de așa natură încât cel mai*

mare colegiu uninominal să fie cu cel mult 30% mai mare decât cel mai mic colegiu uninominal, în condițiile în care sunt respectate prevederile lit. a)—e).”

Art. 12 alin. (1) și (2): „(1) Prima delimitare a colegiilor uninominale va fi efectuată prin hotărâre a Guvernului, conform hotărârii unei comisii parlamentare speciale constituite pe baza proporționalității reprezentării parlamentare, în termen de maximum 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului titlu.

(2) Delimitarea colegiilor uninominale se actualizează de către Autoritatea Electorală Permanentă. Operațiunea de delimitare se actualizează după fiecare recensământ al populației, cu cel puțin 12 luni înainte de alegerile parlamentare la termen, prin emiterea unei hotărâri a Autorității Electorale Permanente, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

În urma modificărilor aduse, dispozițiile legale atacate au în prezent următoarea redactare:

Art. 11 alin. (2) lit. e) și g): „(2) Delimitarea colegiilor uninominale se face ținând cont de următoarele reguli: (...)

e) în municipiul București, colegiile uninominale nu trebuie să depășească limitele administrativ-teritoriale dintre cele 6 sectoare. **În fiecare dintre sectoare se vor delimita colegii uninominale pentru alegerea Camerei Deputaților și pentru alegerea Senatului cu aplicarea prevederilor alin. (1) lit. a), prevederile lit. g) urmând să fie aplicate pentru colegiile uninominale delimitate în interiorul fiecărui sector în parte; (...)**

g) în cadrul unei circumscripții electorale, delimitarea colegiilor uninominale pentru alegerea Camerei Deputaților și pentru alegerea Senatului se face astfel încât mărimea acestora, calculată în număr de locuitori, să fie de așa natură încât cel mai mare colegiu uninominal să fie, **de regulă, cu cel mult 30% mai mare decât cel mai mic colegiu uninominal, în condițiile în care sunt respectate prevederile lit. a)—e).**”

Prevederile art. 11 alin. (1) lit. a), la care face trimitere art. 11 alin. (2) lit. e), conțin următoarele: „(1) În cadrul fiecăreia dintre cele 43 de circumscripții electorale se constituie colegii uninominale pe baza normei de reprezentare, după cum urmează:

a) numărul colegiilor uninominale pentru Camera Deputaților, respectiv pentru Senat se determină prin raportarea numărului de locuitori al fiecărei circumscripții electorale la normele de reprezentare prevăzute la art. 5 alin. (2) și (3), la care se adaugă un colegiu de deputat, respectiv de senator pentru ceea ce depășește jumătatea normei de reprezentare, fără ca numărul colegiilor de deputat dintr-o circumscripție electorală să fie mai mic de 4, iar cel de senator, mai mic de 2.”

Art. 11 alin. (2) lit. a)—d), la care se face trimitere în alin. (2) lit. g) al aceluiași articol, prevede următoarele: „(2) Delimitarea colegiilor uninominale se face ținând cont de următoarele reguli:

a) o circumscripție electorală poate fi compusă numai din colegii uninominale întregi;

b) teritoriul cuprins de un colegiu uninominal trebuie să se afle pe teritoriul unuia și aceluiași județ sau al municipiului București;

c) pe teritoriul unei localități pot fi delimitate, de regulă, doar colegii uninominale întregi;

d) un colegiu uninominal poate cuprinde, de regulă, una sau mai multe localități întregi.”

Art. 12 alin. (1) și (2), criticat: „(1) Prima delimitare și **numerotare** a colegiilor uninominale va fi efectuată prin hotărâre a Guvernului, conform hotărârii unei comisii parlamentare speciale constituite pe baza proporționalității reprezentării parlamentare, în termen de maximum 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului titlu.

(2) Delimitarea și **numerotarea** colegiilor uninominale se actualizează de către Autoritatea Electorală Permanentă.

Operațiunea de delimitare se actualizează **anual în cazul în care au apărut modificări în structura, denumirea sau rangul unităților administrativ-teritoriale, precum și după fiecare recensământ al populației, cu cel puțin 12 luni înainte de alegerile parlamentare la termen, prin emiterea unei hotărâri a Autorității Electorale Permanente, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.**”

În opinia autorului excepției, inserarea sintagmei „de regulă” în cuprinsul art. 11 alin. (2) lit. g) are consecințe grave în ceea ce privește delimitarea, în funcție de numărul de locuitori, a colegiilor uninominale pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, în sensul încălcării principiului exercitării dreptului de vot în condiții democratice și de egalitate.

Mai întâi, Curtea reține că, potrivit art. 62 alin. (1) din Constituție, votul este universal, egal, direct, secret și liber exprimat, *potrivit legii electorale*. Or, s-a arătat deja că atât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2008, cât și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008 respectă condițiile prevăzute de art. 115 alin. (6) din Constituție, referitoare la reglementarea pe calea ordonanței de urgență în domeniul drepturilor electorale. Prin urmare, legea electorală o constituie Legea nr. 35/2008, cu modificările și completările ulterioare.

Curtea constată apoi că dispozițiile art. 11 alin. (2) lit. g) din Legea nr. 35/2008 se aplică „în condițiile în care sunt respectate prevederile lit. a)—e)”, texte ce conțin reguli generale referitoare la modalitatea de stabilire a circumscripțiilor electorale și de delimitare a colegiilor uninominale. Prin coroborarea textelor de lege rezultă că dispozițiile art. 11 alin. (2) lit. g), în actuala redactare, nu pot avea drept consecință deturnarea voinței inițiale a legiuitorului, care este menținută, în principiu, prin aplicarea normelor la care se face trimitere în textul de lege criticat. De altfel, semnificația egalității votului, garantată de art. 62 alin. (1), coroborat cu art. 16 alin. (1) din Constituție, are o dublă accepțiune, și anume aceea potrivit căreia fiecare alegător are dreptul la un singur vot pentru alegerea unui deputat, respectiv senator și că valoarea unui vot este aceeași. În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 2 din 30 iunie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 16 iulie 1992.

Totodată, Curtea constată că expresia „de regulă” a fost utilizată în cuprinsul Legii nr. 35/2008 în forma sa inițială, reflectând de la bun început chiar intenția Parlamentului, la momentul adoptării legii și fără a fi deci o inovație a legiuitorului delegat. Un astfel de exemplu este art. 11 alin. (2) lit. c) și d), care reglementează regulile pentru delimitarea colegiilor uninominale astfel: „c) pe teritoriul unei localități pot fi delimitate, de regulă, doar colegii uninominale întregi; d) un colegiu uninominal poate cuprinde, de regulă, una sau mai multe localități întregi;”. Așadar, legiuitorul însuși a avut în vedere relativitatea delimitării colegiilor uninominale, astfel încât repartizarea populației să se încadreze în anumite limite minimale, respectiv maxime și prin aceasta să se asigure reprezentarea tuturor colegiilor în Parlament. Relevante în acest sens sunt prevederile art. 11 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 35/2008, care dispun: „(1) În cadrul fiecăreia dintre cele 43 de circumscripții electorale se constituie colegii uninominale pe baza normei de reprezentare, după cum urmează: a) numărul colegiilor uninominale pentru Camera Deputaților, respectiv pentru Senat se determină prin raportarea numărului de locuitori al fiecărei circumscripții electorale la normele de reprezentare prevăzute la art. 5 alin. (2) și (3), la care se adaugă un colegiu de deputat, respectiv de senator pentru ceea ce depășește jumătatea normei de reprezentare, fără ca numărul colegiilor de deputat dintr-o circumscripție electorală să fie mai mic de 4, iar cel de senator, mai mic de 2;”.

În plus, Curtea observă că, prin Decizia nr. 305 din 12 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 20 martie 2008, instanța de contencios constituțional a statuat că „delimitarea colegiilor uninominale nu este decât o operațiune tehnică la a cărei realizare participă o comisie parlamentară, ale cărei opțiuni vor fi reglementate printr-o hotărâre a Guvernului. Ca atare, delimitarea colegiilor electorale nu poate fi confundată cu sistemul electoral, ale cărui elemente sunt stabilite prin lege. Organizarea și executarea acestei legi se fac prin hotărâri ale Guvernului, în temeiul art. 108 alin. (2) din Constituție.”

Prin urmare, nu se poate reține critica de neconstituționalitate potrivit căreia prevederile art. 11 alin. (2) lit. e) și g) și ale art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 35/2008, astfel cum au fost modificate prin art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2008, respectiv art. I pct. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008, contravin prevederilor art. 16 alin. (1), art. 37 și ale art. 62 alin. (1) din Constituție. Mai mult, textele de lege criticate nu privesc dreptul de a fi ales, așa cum acesta este reglementat de art. 37 din Legea fundamentală, astfel că aceste norme fundamentale invocate nu au incidență în cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) lit. e) și g) și ale art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, precum și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2008 pentru modificarea și completarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea partidelor politice și a campaniilor electorale, precum și pentru modificarea Legii nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2008 privind modificarea și completarea titlului I al Legii nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, în integralitatea lor, excepție ridicată de Partidul România Mare în Dosarul nr. 5.446/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

★

OPINIE SEPARATĂ

privind soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2008 și a dispozițiilor art. I pct. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008

Cu privire la această excepție pe care o consider întemeiată, mă voi referi punctual asupra câtorva chestiuni legate de posibilitatea Guvernului de a emite ordonanțe de urgență în domeniul drepturilor electorale, astfel:

O primă chestiune este tocmai lămurirea noțiunii de „a afecta”, noțiune folosită de legiuitorul constituant în art. 115 alin. (6) din Constituția României.

Potrivit textului folosit de legiuitorul constituant „Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție,

drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietatea publică”.

Este evident că noțiunea de „a afecta” trebuie lămurită în mod firesc și natural sub „aspect juridic” și nu sub aspect literal.

Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008 asupra acestui aspect, statuând că sensul juridic al noțiunii de „a afecta” este acela de „a suprima”, „a aduce atingere”, „a prejudicia”, „a vătăma”, „a leza”, „a antrena consecințe negative”, cu privire la categoria drepturilor electorale.

Apreciez că această interpretare ocolește tocmai sensul juridic al noțiunii de „a afecta” lăsând să se înțeleagă că ori de

câte ori, prin ordonanță de urgență, se îmbunătățește regimul drepturilor electorale, respectiva ordonanță de urgență este constituțională și, ori de câte ori prin ordonanță de urgență se restrânge, se vătămază, se lezează etc. regimul drepturilor electorale, respectiva ordonanță de urgență este neconstituțională, ceea ce reprezintă un paradox din cel puțin două motive esențiale:

a) cine apreciază, de exemplu, că delimitarea colegiilor uninominale care, potrivit art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2008 și art. I pct. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2008, se face astfel încât „mărima acestora, calculată în număr de locuitori, să fie de așa natură încât cel mai mare colegiu uninominal să fie, de regulă, cu cel mult 30% mai mare decât cel mai mic colegiu uninominal”, reprezintă o îmbunătățire a regimului drepturilor electorale sau, dimpotrivă, textul modificat aduce o restrângere, o vătămare, a regimului acestor drepturi, text statuat expres în conținutul Legii nr. 35/2008 art. 11 lit. g), potrivit căruia „delimitarea colegiilor uninominale se face astfel încât cel mai mare colegiu uninominal să fie cu cel mult 30% mai mare decât cel mai mic colegiu uninominal”?

b) cum explicăm noțiunea de „a afecta” când este vorba de regimul instituțiilor fundamentale ale statului; putem aprecia și de această dată că regimul instituțiilor fundamentale ale statului este susceptibil de vătămare, de lezare etc., prin ordonanță de urgență a Guvernului?

Este evident că în privința regimului instituțiilor fundamentale ale statului nu putem vorbi de o lezare, vătămare, suprimare etc., respectiv de o îmbunătățire pe calea unei ordonanțe de urgență a Guvernului, ci doar de o modificare a acestuia. Prin urmare, sintagma „a afecta”, trebuie explicată prin raportare la adevăratul sens juridic, acela de „a modifica”.

Este de altfel și sensul dorit de legiuitorul constituant prin interzicerea Guvernului de a legifera și în domeniul drepturilor electorale alături de domeniul legilor constituționale.

Prin dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție, legiuitorul constituant a dorit în realitate să își păstreze exclusivitatea legiferării în domeniile enumerate, iar prevederea constituțională este perfect logică, având în vedere tocmai importanța deosebită a acestor domenii.

Niciun moment legiuitorul constituant nu a intenționat să lase Guvernului libertatea de a aprecia asupra dispozițiilor din legile organice care reglementează aceste domenii și de a opera modificări asupra acestora.

De altfel, potrivit art. 115 alin. (4) din Constituție, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare „a căror reglementare nu poate fi amânată”, ceea ce presupune fie inexistența reglementării (un vid de reglementare), fie o insuficientă reglementare; în niciun caz ordonanța de urgență nu se justifică atunci când Guvernul intenționează să modifice o prevedere expresă a legii, pentru că astfel s-ar încălca în mod flagrant dispozițiile art. 61 alin. (1)

din Constituție, potrivit căroră: „Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării.”

Este de reținut că Legea nr. 35/2008 a fost adoptată prin asumarea răspunderii Guvernului, fiind prin urmare creația acestuia, legea fiind însă supusă controlului parlamentar.

Prin ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 66/2008 și nr. 97/2008 se modifică tocmai textele de lege care au fost adoptate prin procedura asumării răspunderii Guvernului, scăpând astfel de sub acest control, încălcând în mod flagrant prevederile art. 16 alin. (1) din Constituția României, potrivit căroră: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”, prevederile art. 62 alin. (1), potrivit căroră: „Camera Deputaților și Senatul sunt alese prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat, potrivit legii electorale”, și prevederile art. 62 alin. (3), potrivit căroră: „Numărul deputaților și al senatorilor se stabilește prin legea electorală, în raport cu populația țării”.

Sunt încălcate, de asemenea, și prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție, care interzic adoptarea ordonanței de urgență a Guvernului care să afecteze ori să modifice drepturile electorale, privite atât ca drepturi fundamentale prevăzute ca atare de dispozițiile art. 36, 37 și 38 din Constituția României, cât și ca alte drepturi electorale.

De altfel, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în această materie prin Decizia nr. 544 din 28 iunie 2006, când a soluționat excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2006 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului în temeiul art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție, statuând, pe de o parte, că „prin rolul său, Curtea de Conturi face parte din instituțiile fundamentale ale statului”¹⁾ și, pe de altă parte, că „reglementarea organizării și funcționării Curții de Conturi prin ordonanța de urgență a Guvernului contravine prevederilor art. 115 alin. (6) din Constituție, conform căroră ordonanțele de urgență ale Guvernului nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului”.

Din cuprinsul acestei decizii a Curții Constituționale se desprinde concluzia că interpretarea corectă a sintagmei „nu pot afecta” are sensul de a nu modifica într-un fel sau altul regimul juridic al instituțiilor fundamentale ale statului, în caz contrar nu s-ar putea explica noțiunea de „a afecta” prin lezare, vătămare, prejudiciere, suprimare etc. a regimului juridic al acestor instituții.

O a doua chestiune ce trebuie clarificată privește noțiunea de drepturi electorale.

Se admite, pe de o parte, că drepturile electorale de care face vorbire art. 115 alin (6) din Constituție sunt în primul rând drepturile fundamentale prevăzute ca atare de dispozițiile art. 36, 37 și 38 din Constituția României.

¹⁾ Instituția Curții de Conturi este de altfel reglementată din punct de vedere constituțional prin art. 140 din actuala Constituție a României.

Pe de altă parte, Curtea a admis prin Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008 că, pe lângă drepturile fundamentale, legea are în vedere și alte drepturi electorale, cum ar fi: dreptul alegătorilor de a face întâmpinări împotriva omisiunilor, a înscrisurilor greșite sau a oricăror erori din Registrul electoral, dreptul alegătorilor de a face contestații cu privire la listele electorale, dreptul candidaților de a avea acces la mijloacele de informare în masă etc., dar, în opinia Curții, acestea reprezintă drepturi electorale procedurale ce țin de exercitarea drepturilor electorale fundamentale ale cetățenilor (dreptul de vot, dreptul de a fi ales, dreptul de a alege), astfel încât reglementarea acestora pe calea ordonanței de urgență nu ar afecta drepturile electorale fundamentale.

Curtea a mai reținut în această decizie că noțiunea „afectare” „trebuie examinată cu anumite nuanțări, în special în ce privește acele drepturi care sunt legate de organizarea și desfășurarea procesului electoral, ținând seama și de anumite realități practice”, deoarece, „în cadrul duratei procesului electoral, cuprinzând diverse faze, se impune o corelare a termenelor, în succesiunea lor, la care operațiunile electorale să se desfășoare”.

Dar, oare, modificarea marjei de fluctuație stabilite de legiuitor în cuprinsul art. 11 alin. (2) lit. g) din Legea nr. 35/2008 ca fiind de maximum 30% a fost dictată de necesitatea „corelării termenelor, în succesiunea lor, la care operațiunile electorale să se desfășoare”?

Apreciez că modificarea marjei de fluctuație stabilită inițial de legiuitor în cuprinsul art. 11 alin. (2) lit. g) din Legea nr. 35/2008 nu are nicio legătură cu corelarea unor termene în procesul electoral, ci, dimpotrivă, modifică în mod nepermis chiar voința Parlamentului, exprimată expres în cuprinsul textului modificat.

Cu referire la distincția care se face între drepturile materiale și drepturile procedurale, trebuie făcută precizarea că, în orice democrație constituțională, însuși dreptul material este afectat în condițiile în care normele procedurale restrâng posibilitatea exercitării acestuia și, în consecință, cele două categorii de norme juridice (de drept material și de drept procesual) trebuie să coexiste și să fie aplicate într-o corelație perfectă.

Iată de ce apreciez că indiferent de încadrarea normei de drept într-o categorie sau alta (drept material sau drept procesual) acțiunea asupra acesteia prin ordonanța de urgență a Guvernului în domeniile enunțate de art. 115 alin. (6) din Constituție nu este permisă.

Însă, chiar și în ipoteza în care s-ar admite că modificarea pe calea ordonanței de urgență a Guvernului este permisă în privința asa-numitelor drepturi electorale procedurale, vom observa că, în cauza supusă controlului de constituționalitate, introducerea prin ordonanța de urgență a Guvernului a sintagmei „de regulă”, în cuprinsul art. 11 alin. (2) lit. g) din lege, contravine regulii constituționale privind egalitatea votului, care semnifică, pe de o parte, că fiecare alegător are dreptul la un

vot pentru alegerea unui deputat și, respectiv, senator, iar pe de altă parte, că puterea fiecărui vot trebuie să fie egală, așa cum de altfel, corect, susține și Avocatul Poporului în punctul de vedere transmis Curții cu privire la această excepție.

Tot astfel nu poate fi acreditată ideea că, din punct de vedere matematic, votul nu poate fi egal din moment ce legiuitorul, la adoptarea Legii nr. 35/2008, plecând de la realitățile existente, a creat o marjă de manevră în cuprinsul art. 11 alin. (2) lit. g), statuând că „în cadrul unei circumscripții electorale, delimitarea colegiilor uninominale pentru alegerea Camerei Deputaților și pentru alegerea Senatului se face astfel încât mărimea acestora, calculată la număr de locuitori, să fie de așa natură încât cel mai mare colegiu uninominal să fie cu cel mult 30% mai mare decât cel mai mic colegiu uninominal”.

Așadar, legiuitorul a înțeles că nu se pot delimita colegiile uninominale în mod absolut egal din punct de vedere matematic și prin urmare a oferit posibilitatea legală ca numărul de alegători din fiecare colegiu uninominal să varieze într-o marjă de maximum 30%, apreciind că în cadrul acestei marje pot fi îndeplinite și cerințele prevăzute de art. 11 alin. (2) lit. a)—d), la care se face trimitere în alin. (2) lit. g) al aceluiași articol.

De altfel, atunci când legiuitorul a intenționat să folosească sintagma „**de regulă**”, a făcut-o chiar în cuprinsul art. 11 alin. (2) lit. c): „*pe teritoriul unei localități pot fi delimitate, **de regulă**, doar colegii uninominale întregi*”, și lit. d): „*un colegiu uninominal poate cuprinde, **de regulă**, una sau mai multe localități întregi*”, oferind posibilitatea ca de la regula delimitării de colegii uninominale **întregi** pe teritoriul unei localități să se poată deroga — art. 11 alin. (2) lit. c) —, ca și de la regula includerii în cadrul unui colegiu uninominal a unora sau mai multor localități **întregi** — art. 11 alin. (2) lit. d).

Posibilitatea derogării de la regulile instituite prin art. 11 alin. (2) lit. c) și d) a fost avută în vedere de legiuitor tocmai pentru a putea fi garantată respectarea regulii impuse de art. 11 alin. (2) lit. g) din lege, potrivit căreia, „*în cadrul unei circumscripții electorale, delimitarea colegiilor uninominale pentru alegerea Camerei Deputaților și pentru alegerea Senatului se face astfel încât mărimea acestora, calculată în număr de locuitori, să fie de așa natură încât cel mai mare colegiu uninominal să fie, de regulă, cu cel mult 30% mai mare decât cel mai mic colegiu uninominal, în condițiile în care sunt respectate prevederile lit. a)— e)*”, încât concluzia ce se desprinde este că legiuitorul nu a dorit ca de la această regulă să se poată deroga.

A veni printr-o ordonanță de urgență a Guvernului și a statua că de la această marjă (destul de largă) se mai poate deroga reprezintă o înfrângere a voinței Parlamentului ca unică autoritate legiuitoare a țării, care încalcă prevederile art. 61 alin. (1) din Constituție.

În sfârșit, întrucât în cele două ordonanțe de urgență se regăsesc și alte prevederi neconstituționale, Curtea ar fi trebuit să procedeze la analizarea acestora în ansamblu și să facă aplicațiunea art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

Judecător,
Petre Lăzăroiu

ORDONAȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONAȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 69/2002 privind regimul juridic
al cărții electronice de identitate**

Având în vedere existența unor factori de natură obiectivă care determină imposibilitatea introducerii, respectiv eliberării și utilizării cărților electronice de identitate începând cu data de 1 ianuarie 2009, așa cum prevede Ordonanța Guvernului nr. 69/2002 privind regimul juridic al cărții electronice de identitate, republicată, cu modificările și completările ulterioare, între care se numără:

— necesitatea îndeplinirii cumulative a etapelor privind reconfigurarea Sistemului Național Informatic de Evidență a Populației, organizarea și derularea procedurilor pentru achiziția întregului sistem informatic și de comunicații, securizat, instruirea personalului cu atribuții în domeniu, realizarea platformei-pilot și testarea acesteia în condiții de exploatare, operaționalizarea Centrului Unic de Personalizare a Cărților Electronice de Identitate, astfel încât să fie respectate condițiile impuse de normele privind prelucrarea datelor cu caracter personal;

— lipsa resurselor financiare pentru modernizarea Sistemului Național Informatic de Evidență a Populației, prevăzute inițial în legislația specifică, dar care nu își mai găsesc reglementare ca urmare a modificărilor intervenite în anul 2007 în legislația privind datoria publică;

— efortul financiar pe care îl implică un asemenea demers, care ar putea fi susținut prin finanțarea implementării proiectului de către furnizorul declarat câștigător;

— necesitatea luării în considerare a tuturor elementelor care să asigure realizarea funcțiilor cărții de identitate, cu referire atât la utilizarea sa ca document de călătorie în spațiul Uniunii Europene, potrivit recentelor modificări legislative în materia liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, cât și la perspectiva utilizării în cadrul sistemelor privind identitatea electronică și serviciile electronice,

ținând seama de importanța adoptării unor reglementări care să asigure atât cadrul instituțional necesar, cât și posibilitatea implementării unor soluții tehnice optime,

luând în considerare faptul că timpul rămas până la sfârșitul actualei sesiuni parlamentare nu permite adoptarea unei legi în acest sens, nici măcar cu procedura de urgență prevăzută la art. 76 alin. (3) din Constituția României, republicată, până la împlinirea termenelor prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 69/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

întrucât toate aceste elemente vizează interesul public și constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Ordonanța Guvernului nr. 69/2002 privind regimul juridic al cărții electronice de identitate, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 15 septembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2011 se introduce cartea electronică de identitate.”

2. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Începând cu data de 1 iulie 2010 se realizează platforma-pilot pentru constituirea sistemului informatic de emiterie a cărții electronice de identitate.”

3. La articolul 4 alineatul (2), literele a)—c) vor avea următorul cuprins:

„a) în municipiile reședință de județ, până la data de 31 decembrie 2012;

b) în celelalte municipii și orașe, până la data de 31 decembrie 2013;

c) în comune, până la data de 31 decembrie 2014.”

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David

p. Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației,
Constantin Teodorescu,
secretar de stat

p. Ministrul economiei și finanțelor,
Cătălin Doica,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea și completarea Legii nr. 122/2006 privind azilul în România

Având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 604/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din 25 iunie 2008, prin care s-a constatat neconstituționalitatea prevederilor art. 121 alin. (1)—(3) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările ulterioare, fapt care a determinat suspendarea prevederilor care reglementau calea de atac împotriva hotărârii de respingere a accesului la procedura de azil în România,

ținând cont de faptul că asigurarea finalității dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 343/2003 al Consiliului din 18 februarie 2003 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unui stat terț, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 50 din 25 februarie 2003, presupune instituirea unor norme speciale de procedură, derogatorii de la dreptul comun,

având în vedere faptul că în lipsa unei reglementări a prezentei situații pe calea ordonanței de urgență, pe de o parte, Oficiul Român pentru Imigrări se află în imposibilitatea de a asigura continuitatea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de lege pentru implementarea politicilor României în domeniul azilului și, pe de altă parte, nu este posibilă asigurarea accesului direct și efectiv al solicitanților de azil la instanța de judecată în cadrul procedurilor speciale prevăzute de Legea nr. 122/2006, cu modificările ulterioare,

luând în considerare faptul că toate aceste elemente vizează interesul public, iar reglementarea lor nu poate fi amânată, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 14, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Hotărârea prin care se soluționează cererea de azil se redactează și va cuprinde, în mod obligatoriu, situația în fapt și în drept, precum și informații privind calea de atac de care beneficiază, termenul de depunere a plângerii, precum și organul sau instanța competentă la care se depune plângerea împotriva unei hotărâri de respingere.”

2. La articolul 17, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Pentru motive justificate de interesul public, securitatea națională, ordinea, sănătatea și morala publică, protecția drepturilor și libertăților altor persoane — chiar dacă străinul are mijloace materiale necesare pentru întreținere — Oficiul Român pentru Imigrări, pe toată durata procedurii de azil sau a procedurii de determinare a statului membru responsabil cu analizarea cererii de azil, după caz, îi poate stabili un loc de reședință și poate dispune transportarea lui cu însoțitor în acel loc, din oficiu sau la solicitarea autorităților competente.”

3. Articolul 54 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 54

Comunicarea hotărârii de soluționare a cererii de azil

(1) Admiterea sau respingerea cererii de azil se face prin hotărâre, care se comunică de îndată, în scris, solicitantului, prin comunicare directă de către reprezentanții Oficiului Român pentru Imigrări sau prin trimitere poștală, cu confirmare de primire, la ultima reședință declarată a acestuia.

(2) În cazul în care comunicarea hotărârii nu este posibilă în condițiile prevăzute la alin. (1), aceasta se face prin afișarea la sediul structurii Oficiului Român pentru Imigrări emitente a unei note de informare ce va cuprinde: numărul documentului temporar de identitate al solicitantului, numărul și data hotărârii, soluția cu privire la cererea de azil, termenul de depunere a plângerii și instanța competentă cu soluționarea acesteia, în cazul hotărârilor de respingere a cererii de azil, precum și data afișării.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), nota de informare este afișată pe toată durata termenului de depunere a plângerii, iar hotărârea se consideră a fi comunicată de la data afișării notei de informare.

(4) Motivele de acordare a unei forme de protecție nu se comunică.”

4. La articolul 55, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Împotriva hotărârii prevăzute la art. 53 alin. (1) lit. b) și c) se poate face plângere, în termen de 10 zile de la comunicare.”

5. La articolul 56, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Plângerea motivată se depune la structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări care a emis hotărârea sau la instanța competentă și va fi însoțită de copia de pe hotărârea de respingere a cererii de azil, precum și de înscrisurile sau orice alte elemente pe care se sprijină plângerea.”

6. La articolul 56, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) Plângerea motivată depusă la structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări se înaintează de îndată instanței competente, însoțită de înscrisurile sau orice alte elemente care au stat la baza emiterii hotărârii.

(12) În cazul în care plângerea a fost depusă de solicitant direct la instanța de judecată, se citează de îndată Oficiul Român pentru Imigrări la adresa structurii specializate pe probleme de azil care a emis hotărârea de respingere a cererii de azil.”

7. La articolul 80, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Soluționarea plângerii este de competența judecătoriei în a cărei rază teritorială se află structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări care a emis hotărârea. Dispozițiile art. 56 se aplică în mod corespunzător.”

8. La articolul 85, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Soluționarea plângerii este de competența judecătoriei în a cărei rază teritorială se află structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări care a emis hotărârea. Dispozițiile art. 56 se aplică în mod corespunzător.”

9. La articolul 89, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul prevăzut la alin. (2) se va emite de îndată o hotărâre prin care se justifică neacordarea permisiunii de a rămâne pe teritoriul României. Această hotărâre se comunică direct străinului care a fost informat cu privire la data la care trebuie să se prezinte la sediul structurii specializate pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări. În cazul în care străinul nu se prezintă la data stabilită și nici nu prezintă motive care să justifice absența sa, comunicarea se face potrivit dispozițiilor art. 54 alin. (2) și (3), care se aplică în mod corespunzător.”

10. La articolul 89, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Soluționarea plângerii este de competența judecătoriei în a cărei rază teritorială se află structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări care a emis hotărârea. Dispozițiile art. 56 se aplică în mod corespunzător.”

11. La articolul 93, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Soluționarea plângerii este de competența judecătoriei în a cărei rază teritorială se află structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări care a emis hotărârea. Dispozițiile art. 56 se aplică în mod corespunzător.”

12. La articolul 95, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Împotriva hotărârii solicitantul poate depune plângere. Dispozițiile art. 56—69 se aplică în mod corespunzător.”

13. La articolul 111, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Soluționarea plângerii este de competența judecătoriei în a cărei rază teritorială se află structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări care a emis hotărârea. Dispozițiile art. 56 se aplică în mod corespunzător.”

14. La articolul 120, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Hotărârea se comunică potrivit dispozițiilor art. 54, care se aplică în mod corespunzător.”

15. Articolul 121 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 121
Calea de atac

(1) Împotriva hotărârii prevăzute la art. 120 alin. (3) se poate face plângere în termen de două zile de la comunicare. Efectuarea transferului în statul membru responsabil este

suspendată până la expirarea termenului legal de depunere a plângerii.

(2) Plângerea se depune, personal sau prin reprezentant, în condițiile art. 56, și este de competența judecătoriei în a cărei rază teritorială se află structura competentă a Oficiului Român pentru Imigrări care a emis hotărârea.

(3) Instanța de judecată soluționează plângerea în termen de 5 zile și pronunță o hotărâre motivată prin care:

a) respinge plângerea și menține hotărârea Oficiului Român pentru Imigrări;

b) admite plângerea, anulează dispoziția de transfer în statul responsabil și dispune acordarea accesului la procedura de azil în România.

(4) Hotărârea instanței este definitivă și irevocabilă.

(5) În cazul în care prin hotărârea instanței de judecată se admite plângerea și se dispune acordarea accesului la procedura de azil națională, iar solicitantul de azil a fost deja transferat în statul membru responsabil, Oficiul Român pentru Imigrări întreprinde demersurile necesare în vederea readmiterii solicitantului pe teritoriul României.”

16. La articolul 122, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Hotărârea se comunică potrivit dispozițiilor art. 54, care se aplică în mod corespunzător.”

17. La articolul 123, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Împotriva hotărârii prevăzute la art. 122 alin. (5) se poate face plângere în termen de două zile de la comunicare. Efectuarea transferului în statul membru responsabil este suspendată până la expirarea termenului legal de depunere a plângerii.

(2) Soluționarea plângerii este de competența judecătoriei în a cărei rază teritorială se află structura specializată pe probleme de azil a Oficiului Român pentru Imigrări care a emis hotărârea. Dispozițiile art. 56 se aplică în mod corespunzător.”

18. La articolul 123, alineatul (3) se abrogă.

19. La articolul 125, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În vederea realizării transferului în statul membru responsabil, îndepărtarea străinului de pe teritoriu se face sub escortă, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată.”

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul internelor și reformei administrative,

Cristian David

Ministrul afacerilor externe,

Lazăr Comănescu

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Cătălin Doica,

secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1.141/2008 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizare DN 67C, Bengești—Sebeș, km 0+000—km 148+414”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și al art. 11 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 1.141/2008 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizare DN 67C, Bengești—Sebeș, km 0+000—km 148+414”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 2 octombrie 2008, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, din surse proprii ale Companiei Naționale de

Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.”

2. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. răspund de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.”

3. Anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
p. Ministrul transporturilor,
Barna Tănczos,
secretar de stat
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 4 noiembrie 2008.
Nr. 1.423.

*) Anexa nu se publică, fiind clasificată potrivit legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INTERNELOR ȘI REFORMEI ADMINISTRATIVE

ORDIN

**pentru aprobarea Normativului privind asigurarea tehnică de autovehicule a structurilor
Ministerului Internelor și Reformei Administrative**

În temeiul art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008,

ministrul internelor și reformei administrative emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normativul privind asigurarea tehnică de autovehicule a structurilor Ministerului Internelor și Reformei Administrative, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Conducătorii structurilor vor dispune măsuri de însușire și aplicare întocmai a prevederilor normativului prevăzut la art. 1 de către întregul personal din subordine, în părțile care îl privesc.

Art. 3. — Sunt exceptate de la aplicarea prevederilor prezentului ordin structurile/instituțiile Ministerului Internelor și

Reformei Administrative deținătoare de parc de autovehicule, a căror finanțare a cheltuielilor de dotare și întreținere este asigurată, în condițiile legii, integral din venituri proprii, cum sunt: Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară și structurile subordonate acesteia, Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice, Societatea Comercială „COMICEX” — S.A.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David

București, 1 septembrie 2008.
Nr. 599.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul de vânzări și informare al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE COLEGIULUI FARMACIȘTILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL FARMACIȘTILOR DIN ROMÂNIA

DECIZIE

privind aprobarea cuantumului cotizației de membru al Colegiului Farmaciștilor din România și stabilirea procedurii de încasare

În temeiul art. 604 lit. h), al art. 623, 624, 625, 627 și 628 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul național al Colegiului Farmaciștilor din România d e c i d e:

Art. 1. — Membrii Colegiului Farmaciștilor din România care exercită profesia de farmacist sau care ocupă o funcție în baza calității de farmacist au obligația de a achita cotizația anuală de membru în valoare de:

- a) 400 lei pentru șefii de farmacii sau de depozit;
- b) 200 lei pentru farmaciștii angajați cu contract de muncă sau altă formă legală, inclusiv cei angajați la unitățile bugetare și care nu ocupă o funcție de conducere.

Art. 2. — Prin excepție de la prevederile art. 1, farmaciștii care au dobândit dreptul de liberă practică, dar care nu desfășoară încă activitate în baza diplomei sunt obligați la plata unei cotizații în valoare de 5 lei pe an.

Art. 3. — Farmaciștii pensionari care nu mai exercită activități profesionale și doresc să își păstreze calitatea de membru al Colegiului Farmaciștilor din România plătesc lunar o cotizație în cuantum de 5 lei.

Art. 4. — Sunt scutiți de la plata cotizației:

- a) farmaciștii care au solicitat suspendarea calității de membru al Colegiului Farmaciștilor din România, pe durata suspendării;
- b) farmaciștii cărora li s-a aplicat sancțiunea de suspendare a calității de membru, pe perioada suspendării;
- c) farmaciștii care au statutul de veteran de război;
- d) farmaciștii deținuți sau internați din motive politice, aflați în situațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2) din Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Farmaciștii cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, stabiliți în unul dintre aceste state, care au solicitat și au obținut, în condițiile legii, calitatea de membru al Colegiului Farmaciștilor din România, sunt obligați la plata cotizației în aceleași condiții ca și cetățenii români.

Art. 6. — Farmaciștii cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, stabiliți în unul dintre aceste state, care prestează temporar servicii farmaceutice pe teritoriul României, sunt exceptați de la obligația de plată a cotizației.

Art. 7. — (1) Cotizația se plătește anual, până cel mai târziu pe data de 30 a lunii ianuarie.

(2) Pentru cotizațiile plătite ulterior acestei date se datorează penalitățile de 0,1% pe zi de întârziere din suma datorată.

Art. 8. — (1) Lunar președinții colegiilor teritoriale ale farmaciștilor sunt obligați să vireze către Colegiul Farmaciștilor din România 30% din suma încasată cu titlu de cotizație.

(2) Partea de cotizație datorată Colegiului Farmaciștilor din România de către colegiile teritoriale se va vira către acesta înaintea altor plăți.

(3) Obligația urmăririi și efectuării vărsării cotei aferente Colegiului Farmaciștilor din România revine președintelui consiliului colegiului teritorial.

(4) Penalitățile prevăzute la art. 7 se vor aplica și colegiilor teritoriale care întârzie plata părții de cotizație datorată către Colegiul Farmaciștilor din România.

Art. 9. — (1) La solicitarea Președintelui Colegiului Farmaciștilor din România, președintele colegiului teritorial este obligat ca, în termen de maximum 5 zile de la solicitare, să comunice Biroului executiv al Consiliului național al Colegiului Farmaciștilor din România copia bugetului de venituri și cheltuieli aprobat de adunarea generală teritorială pe anul în curs sau pe anii anteriori, situația încasării cotizațiilor pe anul în curs sau anii anteriori, valoarea cotizațiilor încasate, alte informații necesare verificării modului în care au fost respectate obligațiile legale privind execuția bugetară și încasarea cotizațiilor.

(2) Necomunicarea informațiilor solicitate, în termenul prevăzut la alin. (1) sau comunicarea lor eronată constituie o încălcare a dispozițiilor art. 585 lit. b) și k) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și se sancționează cu una dintre sancțiunile prevăzute de lege.

(3) Repetarea faptei prevăzute la alin. (2) constituie o încălcare gravă a obligațiilor de reprezentant al corpului profesional și, la solicitarea președintelui Colegiului Farmaciștilor din România, se va aplica sancțiunea prevăzută de art. 134 din Statutul Colegiului Farmaciștilor din România, adoptat prin Decizia adunării generale naționale a Colegiului Farmaciștilor din România nr. 1/2005 privind adoptarea Statutului Colegiului Farmaciștilor din România și a Codului deontologic al farmacistului, cu modificările și completările

ulterioare, respectiv revocarea din funcție a președintelui colegiului teritorial.

Art. 10. — (1) Neplata cotizației și a penalităților datorate Colegiului Farmaciștilor din România pe o perioadă de 3 luni și după atenționarea scrisă se sancționează cu suspendarea calității de membru al colegiului până la plata cotizației datorate și a penalităților aferente.

(2) Sancțiunea se aplică de către comisia de disciplină la sesizarea comisiei administrative și financiar-contabile a colegiului teritorial.

(3) Decizia de suspendare se comunică Ministerului Sănătății Publice, casei de asigurări de sănătate județene și angajatorului farmacistului suspendat.

Art. 11. — (1) După notificarea făcută de Biroul executiv al Consiliului național al Colegiului Farmaciștilor din România, aceeași sancțiune se aplică și președintelui colegiului teritorial care întârzie mai mult de 3 luni plata părții de cotizație și, după

caz, a penalităților aferente datorate către Colegiul Farmaciștilor din România.

(2) Sancțiunea se aplică de comisia de disciplină la sesizarea Biroului executiv al Consiliului național al Colegiului Farmaciștilor din România.

Art. 12. — (1) Trimestrial, comisia administrativ financiar-contabilă a colegiului teritorial va prezenta biroului executiv situația restanțierilor la plata cotizației.

(2) Pentru restanțierii cu o restanță la plata cotizației mai mare de 3 luni, comisia administrativ financiar-contabilă a colegiului teritorial, după îndeplinirea procedurii de notificare prevăzută la art. 9 alin. (1), va sesiza comisia de disciplină în vederea aplicării sancțiunii de suspendare a calității de membru al Colegiului Farmaciștilor din România și, pe cale de consecință, a dreptului de liberă practică.

Art. 13. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2009.

Președintele Colegiului Farmaciștilor din România,

Dumitru Lupuliasa

București, 3 noiembrie 2008.

Nr. 3.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 322530